

2) specjalistów rekrutujących się ze szkół przyzakładowych, ośrodków szkolenia, służb szkoleniowych itp.

2. Zakładowa rada szkoleniowa wybiera ze swego grona przewodniczącego i sekretarza rady, a w miarę potrzeby powołuje prezydium rady.

3. Zakładowa rada szkoleniowa pracuje zgodnie z regulaminem zatwierdzonym przez dyrektora zakładu w uzgodnieniu z radą robotniczą i radą zakładową, a jeżeli nie ma rady robotniczej — w uzgodnieniu z radą zakładową.

§ 5. 1. Pełnienie funkcji w zakładowej radzie szkoleniowej i jej prezydium ma charakter społeczny.

2. Pracownik ma prawo do zwrotu utraconego zarobku w zakładzie pracy, jeżeli strata powstała na skutek pełnie-

nia funkcji w zakładowej radzie szkoleniowej lub jej prezydium.

§ 6. Powołanie zakładowej rady szkoleniowej nie zdejmuje odpowiedzialności z dyrektora zakładu za całokształt spraw szkoleniowych w zakładzie.

§ 7. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym stosowanie zasad zawartych w niniejszej uchwale.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się wszystkim zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

36

ZARZĄDZENIE Nr 15 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 stycznia 1969 r.

w sprawie wypłaty wynagrodzenia pracownikom opiekującym się dziećmi w okresie epidemii grypy.

Na wniosek Centralnej Rady Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownica, która wskutek zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły z powodu epidemii grypy w okresie zimy 1969 r. przerwała pracę dla zapewnienia w domu osobistej opieki dziecku w wieku do lat 8, ma prawo do wynagrodzenia za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy w wysokości i na zasadach określonych w §§ 2—4.

§ 2. 1. Wynagrodzenie za czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z powodu opieki nad dzieckiem (§ 1) przysługuje w wysokości 50% przeciętnego zarobku z okresu ostatnich 3 miesięcy zatrudnienia.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, nie może wynosić mniej niż najniższa płaca ustalona dla pracowników w gospodarce społecznej.

3. Wynagrodzenie wypłaca się za każdy dzień usprawiedliwionej nieobecności w pracy z powodu opieki nad dzieckiem (§ 1), nie dłużej jednak niż za 14 dni, bez względu na liczbę dzieci.

§ 3. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 2, przysługuje, jeżeli:

- 1) przeciętny dochód w rodzinie przypadający na jednego członka rodziny nie przekracza 1000 zł miesięcznie,

- 2) poza pracownicą nie ma innych domowników, którzy mogliby zapewnić opiekę dziecku,

- 3) w myśl obowiązujących przepisów pracownica nie zachowuje w tym czasie prawa do pełnego wynagrodzenia i nie pobiera zasiłku chorobowego.

§ 4. Decyzję o wypłacie wynagrodzenia, o którym mowa w § 2, podejmuje kierownictwo zakładu pracy na podstawie:

- 1) zaświadczenia stwierdzającego okres zamknięcia żłobka, przedszkola lub szkoły, wystawionego przez właściwą instytucję,

- 2) pisemnego oświadczenia pracownicy o braku innych domowników mogących zapewnić opiekę dziecku i o tym, że przeciętny miesięczny dochód w rodzinie przypadający na jednego członka rodziny nie przekracza 1000 zł. Oświadczenie takie wymaga potwierdzenia przez radę zakładową.

§ 5. Przepisy zarządzenia stosuje się również do pracujących ojców, jeżeli ojciec jest samotny, gdy matka z powodu choroby lub połogu nie może zaopiekować się dzieckiem lub gdy jej zatrudnienie ze względów społecznych jest bardziej celowe.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

37

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 grudnia 1968 r.

w sprawie trybu poboru opłaty od środków transportowych.

Na podstawie art. 25 ust. 2 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 16, poz. 87 oraz z 1965 r. Nr 46, poz. 288 i Nr 51, poz. 316) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opłatę od środków transportowych, przewidzianą w art. 24 ust. 1 pkt 6 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 16, poz. 87 oraz z 1965 r. Nr 46, poz. 288 i Nr 51, poz. 316), zwanego dalej „dekretem”, od wózków z silnikami pomocniczymi i od motocykli o pojemności skokowej silnika do 50 cm³ (motorowerów) oraz od transportowych wózków rowerowych uiszcza się we właściwych ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę posiadaczy wymienionych środków transportowych:

- 1) organach finansowych prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty, a nie podzielonych na dzielnice,
- 2) organach finansowych prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw,
- 3) organach finansowych prezydiów dzielnicowych rad narodowych miast stanowiących powiaty, a podzielonych na dzielnice,
- 4) organach finansowych prezydiów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów oraz prezydiów rad narodowych osiedli,
- 5) biurach gromadzkich rad narodowych.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, za pierwszy okres trzyletni uiszcza się przy zgłoszeniu środka transportowego do rejestru. Organ przyjmujący zgłoszenie uzależni wyda-

nie potwierdzenia zgłoszenia od okazania dowodu uiszczenia opłaty. Opłatę za następne okresy trzyletnie uiszcza się bez wezwania organu powołanego do pobierania tych opłat (ust. 1) w terminie do dnia 31 stycznia roku, w którym powinna być wniesiona ta opłata za następny okres trzyletni.

§ 2. 1. Opłatę od środków transportowych przewidzianą w art. 24 ust. 1 pkt 7, 8 i 9 dekretu od łodzi motorowych, z wyjątkiem łodzi do przewozu towarów i osób, oraz od jachtów kilowych uiszcza się w:

- 1) organach finansowych wymienionych w § 1 pkt 1—4 — gdy zobowiązanymi do uiszczenia tej opłaty są osoby zamieszkałe na obszarze miasta lub osiedla,
- 2) organach finansowych prezydentów powiatowych rad narodowych — gdy zobowiązanymi do uiszczenia opłaty są osoby zamieszkałe na obszarze gromady.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, za pierwszy okres uiszcza się w terminie jednego miesiąca od dnia powstania obowiązku jej uiszczenia, a za następne lata — w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku za dany rok.

§ 3. Opłatę od środków transportowych przewidzianą w art. 24 ust. 1 pkt 9 dekretu od promów oraz od łodzi do przewozu towarów i osób uiszcza się bez wezwania w organie właściwym do pobierania podatku obrotowego, w terminie obowiązującym dla zgłoszenia obowiązku podatkowego w podatku obrotowym.

§ 4. 1. Opłatę od środków transportowych przewidzianą w art. 24 ust. 1 pkt 10 dekretu od koni uiszcza się w organach wymienionych w § 1 ust. 1, a gdy chodzi o podatników podatku obrotowego — w organach finansowych właściwych do poboru tego podatku od osób zobowiązanych do uiszczenia tej opłaty.

2. Opłatę wymienioną w ust. 1 wnosi się bez wezwania w terminie:

- 1) za pierwszy okres uiszcza się w terminie jednego miesiąca od dnia powstania obowiązku jej uiszczenia, a za następne lata — w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku za dany rok,
- 2) obowiązującym dla zgłoszenia obowiązku podatkowego w podatku obrotowym, gdy chodzi o podatników tego podatku.

§ 5. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 12 sierpnia 1955 r. w sprawie poboru opłaty od środków transportowych i rowerów (Monitor Polski Nr 81, poz. 969),
- 2) instrukcja Ministra Finansów z dnia 12 sierpnia 1955 r. w sprawie poboru opłaty od środków transportowych: samochodów, ciągników, autobusów, motocykli, rowerów i wózków z silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej ponad 50 cm³ (Monitor Polski Nr 81, poz. 970),
- 3) instrukcja Ministra Finansów z dnia 12 sierpnia 1955 r. w sprawie poboru opłaty od rowerów, transportowych wózków rowerowych, rowerów i wózków z silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 50 cm³ oraz motocykli z silnikami o takiej pojemności (Monitor Polski Nr 81, poz. 971),
- 4) instrukcja Ministra Finansów z dnia 12 sierpnia 1955 r. w sprawie poboru opłaty od środków transportowych: łodzi motorowych, wiosłowych i żaglowych, promów, łodzi do przewozu towarów oraz jachtów kilowych (Monitor Polski Nr 81, poz. 972),
- 5) instrukcja Ministra Finansów z dnia 12 sierpnia 1955 r. w sprawie poboru opłaty od środków transportowych od koni (Monitor Polski Nr 81, poz. 973).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Majewski

38

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 stycznia 1969 r.

w sprawie oprocentowania środków trwałych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie § 6 uchwały nr 279 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych w niektórych przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 319) zarządza się, co następuje:

§ 1. Objęte planowaniem centralnym państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe oraz wchodzące w skład wielozakładowych państwowych przedsiębiorstw przemysłowych jednostki działające na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, zwane dalej „przedsiębiorstwami”, z wyjątkiem przedsiębiorstw wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszego zarządzenia, obliczają oprocentowanie środków trwałych w wysokości 5% w stosunku rocznym od podstawy określonej w § 2 uchwały nr 279 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych w niektórych przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 319), zwanej dalej „uchwałą”.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa, dla których roczną stawkę oprocentowania wykazano w kolumnie 3 załącznika nr 1 do zarządzenia, obliczają oprocentowanie według stawki procentowej podanej w tej kolumnie od wartości środków trwałych, określonych w § 2 uchwały.

2. Przedsiębiorstwa, dla których roczną stawkę oprocentowania wykazano w kolumnie 4 załącznika nr 1 do za-

rzędzenia, obliczają oprocentowanie według stawki procentowej podanej w tej kolumnie od wartości „maszyn, urządzeń i środków transportowych”. Przez wymienione w załączniku nr 1 określenie „maszyny, urządzenia i środki transportowe” należy rozumieć odpowiadające warunkom określonym w § 2 ust. 2 uchwały maszyny energetyczne i kotły, maszyny, urządzenia i aparaty ogólnego zastosowania i specjalne branżowe, urządzenia techniczne oraz środki transportowe, o których mowa w załączniku nr 2 do uchwały nr 534 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1961 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych (Monitor Polski z 1966 r. Nr 65, poz. 312) z uwzględnieniem zmian wprowadzanych na podstawie § 10 ust. 2 teje uchwały.

§ 3. Zwalnia się od obowiązku obliczania i odprowadzania oprocentowania środków trwałych przedsiębiorstwa wymienione w załączniku nr 2 do zarządzenia.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa, o których mowa w §§ 1 i 2, obliczają roczną sumę oprocentowania od stanu środków trwałych, stanowiącego podstawę oprocentowania, na dzień 1 stycznia danego roku, przy zastosowaniu właściwej dla przedsiębiorstwa stawki oprocentowania. Ze stanu tego wyłącza się pochodzące z inwestycji przedsiębiorstw środki trwałe, wprowadzone w roku ubiegłym do eksploatacji.

2. Wyniki przedsiębiorstwa obciąża comiesięcznie $\frac{1}{12}$ sumy oprocentowania, obliczonej w sposób podany w ust. 1,